

48 yaşında kamera qarşısına keçdi, 53 yaşında ən yaxşı oldu

Ersen Kesal: "Rola girməyi bacarmıram, oynamıram, obrazın özü oluram"

O, sadəcə bir aktyor deyil, şair, yazar, ssenarist, xəstəxana sahibi və aktyordur. 48 yaşında kamera qarşısına keçən, 53 yaşında "Türkiyənin ən yaxşı kişi aktyoru" mükafatını alan yeganə aktyordur. Ən son obrazı "Çukur" serialında İdris Koçovalı ilə hər kəsi özünə heyran qoyan Ercan Kesal Türkiyə mətbuatına müsahibə verib.

- Yeni kitabınız "Velhasıl"dan başlayaqq.

- Bu kitab illərdir yığılıb qalan yaşadıqlarımın bir nüsxəsidir. İlk kitabım 2013-cü ildə yayımlanıb. Əslində ise 1980-ci ildən öz hissərimi yazmağa başlamışam. Hətta Tibb fakültəsində oxuyarkən də yazirdim. Bu gənə qədər cəmi 9 kitabım çap olunub. Bütün yazılarımı topladım və onları kitab halına getirdim. İstədim ki, oxucular hər şeye şahid olsunlar.

- Sadiq oxucu kütləniz varmı?

- Türkiyədə sadiq oxucular hər zaman var. Onlar çox oxuyurlar. Hətta həyatlarını yalnız oxumağa həsr edən insanlarımız da var. Əlbəttə ki, mənim yazdıqlarımı da oxuyurlar. Son iki ildən ki, çox məşhur serial olan "Çukur"də baş rolu canlandıram. Burada canlandırdığım obraz məni daha da məşhurlaşdırıldı. Məşhur olduqdan sonra insanlar kitabları daha çox alıb oxumağa başladılar. Əslində, bu serialdan əvvəl bir çox filmlərdə rol almışam. Ancaq bu serialla daha çox tanındım. Bundan başqa, bir qəzetdə davamlı olaraq hekayələrim çap olunur, o hekayələrin də öz oxucuları var.

- Sizcə, biz, oxuyan bir cəmiyyət? Bəzi ləri bunun əksini iddia edir.

- Cəmiyyətin adından danışır, ona qarşı çox da haqsızlıq etmeyək. Kitab nəşri ilə məşğul olan nəşriyyatlar hələ də işləyirlər. Oxuyan, amma bir yandan da yaran böyük bir kütłə var. İnsanlar heç bir şey yazmasalar belə, sosial şəbəkələrde öz bloqlarını yaradırlar və fikirlərini çəkdikləri video və ya hazırladıqları səujet vəsiti ilə ifadə edirlər. Ancaq çox oxuyan, insan bir müddət sonra istər-istəməz yazmağa başlayır. Mənəcə, insanı yazmağa va-

dar edən tək şey çox oxumaqdır. Mənim də kitablarla iç-içə keçən bir həyətim olub.

- "Velhasıl"ı niyə oxuyaq?

- Bu kitab sanki "Peri Gazozu" və "Cin aynası" kitablarının qohumudur. Mənim ədəbiyyatçı tərəfim aktyorluğuma, ssenaristliyimə və rejissorluğuma çox bənzəyir. Kitablarımı həyatın içindən, səmimi oxucularla söhbət edərək kimi yazıram. Qəliz fikirləri, çətin cümlələri və qarışq dili sevmirəm.

- Həkim, aktyor, rejissor və yazarınız. Bunların hamısı bir arada çətin deyil?

- Əlbəttə ki, çalışdığım sahələrin hamısı bir-birinə bənzeyir və onların

rolunda çəkilirsiniz. Son zamanlar özündə şiddet əks etdirən serialların sayı çoxalıb. Bu mövzuda nə düşüñürsünüz?

- Şiddət keçmişdə də var idi. Bu, "Çukur" və ya digər seriallarla gündəm olan bir şey deyil. Şiddətin serialları başladığını və daha çox istifadə edildiyini demek insafsızlıqdır. Əger serialda izlədiklərinizin real olmadığını qaraya bilmirsinizsə, bu, serialların günahı deyil. Misal üçün mən "Xaç atası" filmindən çox təsirlənmişdim, amma heç bir zaman "kalaşnikov"u elime alıb küçəyə çıxmamışam. Kimsə şiddet tətbiq etmək istəyəndə seriala baxıb onun kimini etmək istəmir. Bundan başqa, ha-

- Qabiliyyətlərinin arasında aktyorluq ən çətinidir. Əger həkimsinizsə, xəstəliyin haradan qaynaqlandığını bilirsiniz, amma aktyorluqda belə deyil. Aktyorluq sənəti kenardan görüldüyü kimi rahat və gözəl olmur. Cəkiliş meydancasının şərtləri çox ağırdır. Meydançada performansının xaricində aktyora təsir edən o qədər çox faktorlar var ki. Bir yağış yağar və bütün plan alt-üst olar. Üstəlik, hər həftə tehvıl vermək məcburiyyətində qaldığınız 140 dəqiqəlik serial var.

- Əslində hər kəs serialların zamanının bəzər uzun olmasınaşından çox şikayətçidir.

- Serial pulun ən çox oynadığı bir sahədir. Aktyorlara hər hansı bir serialda rol təklifi geləndə, serialın nümayiş olunduğu zamanın cox olması barədə düşünür. Çünkü aktyorun başqa geliri yoxdur və əsas işi də serialda oynamadır. Bu rolda oynamaq onun çörək ağacıdır. Əger aktyor o roldan imtina edərsə, onu başqa birisi oynayacaq.

- Kenardan sərt görünüşən də, danışdırıqca, elə olmadığınızın fərqinə varırıq.

- Artur Rembo deyib ki, mən, bir başqasıdır. Deyəsən, haqlıdır. İnsana, özü ilə bağlı danışmağı çox çətindir. Hər dəfə özümə təəccübənərək baxıram. Özü ilə çox məşğul olan, didişen bir xarakterə sahibəm. "Nəsibse namizədəm" kitabım özümə olan əsərim və kinimin nəticəsidir.

- Bəzi sənətkarlar özünü ekranda izleyə bilmir. Hətta öz səs tonuna bəzə uyğunlaşa bilmir. Siz özünüzü ekrandalı izleyə bilirsinizmi?

- Ekrandan özümü izleyəndə çox təsirlənirəm. Elə hesab edirəm ki, efridən gördüğüm obraz həqiqidir. Neticədə ekranda həyatın gerçəklərini canlandırmadan başqa heç bir şey etmirik. Biz başqalarının hekayələrini canlandırrıq.

- Bəs sizin hekayəniz necə başlayıb?

- Sülaləmiz "Köseler" olaraq tanınır. Atam uzun illər babamdan qalma işimiz olan bağbanlıqla məşğul olduqdan sonra limonad istehsalına həvəs göstərib. 1952-ci ildə bölgənin ilk limonad emalçısı olub. Qardaşlarım və mənim gənclik illərimiz limonad emal etdiyimiz zavoddada keçib. Anam evimizin gizli rəisi idi. Ömrü xalça toxumaq və çalışmaqla keçdi. Əməye, çalışmağa iman etmiş comərd bir ailənin, oxumağa maraqlı olan ən kiçik övladı idim.

- Bəs həyat yoldaşınızın yeri həyatınızda hardadır?

- Dostum, yoldaşım, şansım, övladımın çox qiymətli anası.

Tərcümə etdi:
Xəyalə Rəis

özlərini bəsləməsi o qədər də çətin deyil. Misal üçün, çox kitab oxumağım aktyorluğumu bəsləyir. Aktyorluq, sadəcə bir şeyi təqlid etmək deyil, dərinləşdirməkdir.

- Həkimlik peşənizə nə zaman son verdiniz?

- Bu sənətim, pasiyentlərin, yaşadıqları hekayələri mənə danışdırıqları an dayandı. Çünkü siz həkimə gedəndə, sadəcə ağrıyan nahiylərinizdən danışmırınzı, yaxşı həkim sizə doğrudüzgün sualları verəndə, artıq ona öz hekayənizi danışmağa başlayırsınız.

Bələ ki, siz həkimin sualına cavab olaraq ona bütün ailə hekayənizi, uşaqlığınızı, keçirdiyiniz əməliyyatlarını, ailədə xəstəliyin olub-olmadığını danışırınzı. Ciddi bir xəstəliyinizin olub-olmadığı bunları danışandan sonra ortaya çıxır. Beləliklə, bəzən fərqində olmadan heç kimə demədiyiniz sirlərinizi də həkimə danışmış olursunuz. Əslində, mən də pasiyentlərimin sırr katibi idim. Artıq həkim deyiləm. Məcburi xidmətdən sonra uzun illər Anadoluda işledim. İstanbulla gəldikdə isə öz xəstəxanamı işlədirdim. Beləliklə, xəstələrimlə və xəstələrimin yaxınları ilə də heç bir elaqə itməyib.

- Şiddət görüntülerinin bol olduğu "Çukur" serialının baş-

mımız bir-birimizin həyatının fərqində olaraq və ya olmayıraq, o qədər çox şiddet göstəririk ki... Bələ ki, bir-birimizi sözlə və fiziki şiddetlə günahlandırıram. İş yerində karyerasının yüksəlməsi üçün öz dostunu xərcləyen insanları düşünün. Əmin olun ki, onun tətbiq etdiyi şiddet fiziki şiddətdən daha güclüdür. Ən qəribəsi de burasındadır ki, insanlar bunu çox zaman fərqində olmadan, ya da göstərmədən edirlər.

- Nə olursa olsun, izlədiyimiz bəzi şəylər bizi alışdırır. "Ölüm" kəlməsi bələ, artıq qulağa asan gəlir.

- Sizinle razıyam. Öldürmə və olma məsələsinə həddindən artıq estetizm etmiş ola bilərik. Seriallarda insanlar bir saniyənin içərisində öldürür və öldürülür. Ancaq real həyatda insanlar asan ölmürələr. Hər şeyi asanmış kimi təqdim etdikdə, ona alışırıq və bu, bize normal gəlməyə başlayır. Reytinq uğrunda bu qədər qəddar olmaq doğru deyil.

- 48 yaşında aktyorluğa başlayıb, 53 yaşında "Ən yaxşı kişi aktyor" mükafatını qazanıbsınız. Keçirdiyiniz hissələr maraqlıdır.

- Əlbəttə ki, bu, mənim xoşuma gəlir. Amma yaşananların insana bağlılığı bir sakitlik var. Başına nə gelirsə, gelsin, hər zaman şükür etməyi öyrənmışəm. Mən rola girməyi bacarmıram, oynamıram, obrazın özü oluram.

- Aktyorluq gözə və qulağa daha rəngli bir sənət kimi gəlir.

